

HỘI NGHỊ SEOUL 2026

TỪ “TRỜI MỚI, ĐẤT MỚI” ĐẾN LÝ TƯỞNG ĐẠI ĐỒNG

Hội nghị Đối thoại Kitô giáo – Nho giáo lần thứ nhất tại Seoul

Nt. Maria Têrêxa Avila Mai Thị Kim Trang

Hội Dòng Đa Minh Thánh Tâm – Giáo phận Xuân Lộc

Từ ngày 2 đến 6 tháng 8 năm 2026, những người thuộc hai truyền thống Kitô giáo và Nho giáo đã gặp nhau tại Seoul để cùng suy nghĩ về một xã hội tốt đẹp hơn. Có thể đối thoại mà không làm cho khác biệt biến mất không? Hội nghị đã chọn một câu trả lời giản dị nhưng không dễ thực hiện: hãy bắt đầu bằng sự tiếp đón, lắng nghe và trung thực với căn tính của mình.

Hình 1: Đức Hồng y George Jacob Koovakad, Tổng trưởng Bộ Đối thoại Liên tôn đọc diễn văn khai mạc Hội nghị Đối thoại Kitô giáo – Nho giáo lần thứ nhất tại Seoul, tháng 8.2026.

Một cuộc gặp lịch sử, không tìm sự giống nhau dễ dãi

Hội nghị mang chủ đề “*Trời Mới, Đất Mới và Đại Đồng: Đối thoại Kitô giáo – Nho giáo hướng tới việc xây dựng một xã hội lý tưởng*”. Chương trình do Bộ Đối thoại Liên tôn của Tòa Thánh phối hợp với Hội đồng Giám mục Hàn Quốc, Học viện Nho giáo Hàn Quốc và Đại học Sogang tổ chức; hai ngày làm việc học thuật chính diễn ra ngày 04–05.8.2026 tại Đại học Sogang. Đây là cuộc gặp chính thức đầu tiên ở cấp độ này giữa hai truyền thống, quy tụ các vị lãnh đạo tôn giáo, học giả, nhà giáo dục và những người đang thực hành đối thoại đến từ nhiều quốc gia.

Tinh thần tiếp đón được gọi lên bằng hai lời quen thuộc: “*Có bạn từ phương xa đến, chẳng phải là vui lắm sao?*” (Luận Ngữ 1.1) và “*Anh em hãy đón nhận nhau, như Đức Kitô đã đón nhận anh em, để làm rạng danh Thiên Chúa*” (Thư gửi tín hữu Roma 15,7). Hai câu nói đến từ hai nguồn mạch khác nhau, nhưng cùng nhắc rằng đối thoại không bắt đầu từ việc thắng thua một cuộc tranh luận. Nó bắt đầu từ cách ta dành chỗ cho người khác trong cuộc gặp gỡ trên hành trình đời ta.

Hội nghị không cố biến “Trời Mới, Đất Mới” và “Đại Đồng” thành hai cách gọi của cùng một thực tại. Viễn tượng Kitô giáo đặt niềm hy vọng nơi công trình tạo dựng được Thiên Chúa hoàn tất. Lý tưởng Đại Đồng nhấn mạnh việc tu dưỡng con người, trách nhiệm công và một trật tự xã hội có đạo lý. Khác biệt ấy không phải là vật cản, nhưng là điều giúp cuộc đối thoại có thêm chiều sâu. Nếu mọi người đều nói giống nhau ngay từ đầu, có lẽ hội nghị chỉ cần một chiếc máy photocopy là đủ!

Tám phiên tham luận, một câu hỏi xuyên suốt

Hình 2: Một trong tám phiên làm việc về giáo dục, công ích, sinh thái, công nghệ và trách nhiệm xã hội.

Qua tám phiên tham luận, các diễn giả lần lượt bàn về việc hình thành con người, giáo dục đạo đức, người có niềm tin trong vai trò công dân, lãnh đạo và quyền lực, công ích, sinh thái, trí tuệ nhân tạo và trách nhiệm xã hội. Những vấn đề tưởng rất lớn lại chạm trực tiếp vào đời sống: giáo dục đang giúp con người biết nhiều hơn hay sống tốt hơn? Công nghệ càng mạnh thì trách nhiệm của con người có lớn lên tương xứng không? Một xã hội thịnh vượng sẽ được gọi là lý tưởng nếu người yếu thế vẫn bị bỏ lại phía sau sao?

Các cuộc trao đổi cho thấy Kitô giáo và Nho giáo có thể cùng lên tiếng về phẩm giá con người, lòng nhân ái, tính liêm chính, trách nhiệm với cộng đồng, việc chăm sóc người dễ bị tổn thương, các thể hệ tương lai và ngôi nhà chung. Tuy nhiên, sự cộng tác thực tế không đòi hai bên phải xóa bỏ khác biệt tín lý. Trái lại, chỉ khi mỗi bên trình bày trung thực điều mình tin, sự hợp tác mới không rơi vào những lời chào hỏi đẹp nhưng chóng quên.

Tám phiên họp không đem lại tám đáp án gọn gàng. Mỗi câu trả lời lại mở thêm vài câu hỏi mới. Có lẽ đó là dấu hiệu tốt: một hội nghị còn sống thường không đóng cửa suy nghĩ của người tham dự khi chương trình vừa kết thúc.

Một cơ hội quý để gặp những người đang phục vụ sứ mạng đối thoại

Đối với đoàn Việt Nam, một niềm vui đặc biệt là được trực tiếp gặp Đức Hồng y George Jacob Koovakad, Tổng trưởng Bộ Đối thoại Liên tôn, và Đức ông Indunil Janakaratne, Thư ký của Bộ. Cơ hội gặp các vị đang trực tiếp phục vụ sứ mạng này tại Tòa Thánh không thường có. Những lời định hướng và khích lệ của các ngài giúp người tham dự hiểu rõ hơn: đối thoại liên tôn không phải một hoạt động bên lề của đời sống Giáo hội, nhưng là cách Giáo hội hiện diện với lòng tôn trọng, sự thật và tinh thần phục vụ giữa một thế giới đa dạng.

Hình 3- Phái đoàn chụp hình lưu niệm trước Nhân Huệ Uyển tại đền Won Buddhism.

Phái đoàn Việt Nam cũng có dịp đồng hành với các đại diện Nho giáo, trong đó có ông Hoàng Minh Sơn, Chủ tịch Minh Đức Nho giáo Đại Đạo Việt Nam. Việc cùng tham dự, cùng đặt câu hỏi và nghe người khác trình bày truyền thống của chính họ là một bài học thiết thực: tình bạn và lòng tín nhiệm cần đi trước những trao đổi khó. Muốn được hiểu đúng, trước hết ta cũng phải chịu khó hiểu người khác cho đúng.

Hình 4: Phái đoàn Kitô giáo có trưởng đoàn là Đức Hồng y George Jacob Koovakad và các thành viên thăm quan Sungkyunkwan- Thành Quân Quán – trong Nho Lâm Hội Quán - tại Seoul.

Hình 5- Nghi thức tiếp đón tại Sungkyunkwan-Thành Quân Quán

Mang gì về Việt Nam?

Tại Việt Nam, đối thoại thường bắt đầu từ những cuộc thăm viếng nhân dịp lễ hội, các cuộc hội ngộ liên tôn hằng năm, những khóa học tại các trung tâm mục vụ và các hoạt động phục vụ cộng đồng. Chúng ta chưa có nhiều trung tâm nghiên cứu chuyên biệt, vì thế không nên vội vẽ một chương trình quá lớn. Điều khả thi hơn là làm sâu những cuộc gặp đang có: chuẩn bị để hiểu truyền thống của người mình đến thăm, dành chỗ cho người trẻ đặt câu hỏi, cùng chọn một vấn đề xã hội cụ thể và tiếp tục giữ liên lạc sau ngày hội ngộ.

Một cuộc đối thoại thành công không nhất thiết phải tạo ra ngay một tuyên bố lớn. Đôi khi, hoa trái đầu tiên chỉ là một định kiến được sửa, một thuật ngữ được hiểu đúng hơn, hoặc một lời mời cộng tác được tiếp nối. Công việc ấy nhỏ, nhưng không hề nhỏ bé. Một chương trình hội nghị có thể in ra những tập sách rất đẹp, nhưng lòng tin thì không nằm sẵn trong mục lục.

Hình 6 và 7: Đoàn Việt Nam được trực tiếp gặp Đức Hồng y George Jacob Koovakad, Tổng trưởng Bộ Đối thoại Liên tôn, và Đức ông Indunil Janakaratne, Thư ký của Bộ.

Hội nghị khép lại, câu hỏi vẫn mở

Thông cáo chung của hội nghị khẳng định quyết tâm tiếp tục học hỏi và hợp tác vì phẩm giá con người, hòa bình, hy vọng và sự hài hòa. Khi rời Seoul, điều đáng mang về không chỉ là tài liệu và hình ảnh, nhưng là một cách nhìn mới: Hai truyền thống khác biệt nhưng không dẫn đến xa cách. Nếu các học thuyết được trình bày trung thực và đón nhận trong tình bạn, khác biệt có thể trở thành nguồn học hỏi.

Và câu hỏi dành cho mỗi người đọc có lẽ là: trong gia đình, cộng đoàn và xã hội, ai là người “khác mình” mà ta cần học cách lắng nghe lâu hơn một chút? Nếu một cuộc gặp tại Seoul có thể mở ra một hành trình mới giữa hai truyền thống lâu đời, biết đâu một cuộc trò chuyện chân thành hôm nay cũng có thể mở ra một con đường mới ngay nơi chúng ta đang sống.

Chấp bút: Nt. Maria Têrêxa Avila Mai Thị Kim Trang

Lễ Đức Mẹ Lên Trời, ngày 15 tháng 8 năm 2026